

Sygn. akt IV CO 80/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Łodko

w sprawie z powództwa M.H. i K.M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie Mazowieckiemu i Gminie Halinów
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 sierpnia 2021 r.,
na skutek skargi powodów
o wznowienie postępowania zakończonego
wyrokiem Sądu Najwyższego
z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt IV CSKP 9/21,

odrzuca skargę o wznowienie postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

K.M. i M.H. wnieśli o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2021 r., IV CSKP 9/21, z powodu pozbawienia ich możliwości działania w postępowaniu kasacyjnym, na skutek naruszenia przepisów prawa. Podstawę skargi stanowi art. 401 pkt 2 k.p.c., a powodowie zostali pozbawieni przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej, co nastąpiło na posiedzeniu niejawnym, możliwości przedstawienia stanowiska procesowego w zakresie zarzutów, twierdzeń i wniosków zawartych w skardze kasacyjnej. Powodowie wnieśli o uchylenie wyroku Sądu Najwyższego

z 12 stycznia 2021 r. i wyznaczenie terminu rozprawy celem rozpoznania skargi kasacyjnej Skarbu Państwa - Wojewody Mazowieckiego.

Na podstawie art. 399 § 1 k.p.c., wznowione może być postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem. Warunkiem dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania jest nie tylko zakończenie postępowania w sprawie cywilnej orzeczeniem, które korzysta z formalnej prawomocności, a zatem nie przysługuje od niego zwyczajny środek zaskarżenia. Konieczne jest ponadto, żeby było to orzeczenie, które ma charakter wyroku, czyli wypowiedzi sądu o istocie rozpoznanej sprawy, korzystającej także z materialnych aspektów prawomocności. Nie ma takich cech orzeczenie sądu drugiej instancji o charakterze kasatoryjnym i na tych samych zasadach - kasatoryjne orzeczenie Sądu Najwyższego. Orzeczenie o takim charakterze jest wprawdzie formalnie prawomocne, w tym sensie, że nie przysługuje od niego środek odwoławczy lub inny, zwyczajny środek zaskarżenia (art. 363 § 1 k.p.c.), ale jego wydanie prowadzi do unicestwienia prawomocnego wyroku, zawierającego rozstrzygnięcie o istocie sprawy, co oznacza, że sprawa na powrót wymaga rozpoznania przez sąd drugiej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 8 października 2020 r., IV CO 189/20 i z 14 maja 2020 r., V CO 31/20).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. oraz art. 398¹⁰ zdanie drugie k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

as]

ke